

posicionament CAMFiC

II JORNADA DE LA CAMFiC AMB MOTIU DEL DIA MUNDIAL DE LA FIBROMIÀLGIA, LA SÍNDROME DE FATIGA CRÒNICA I D'ALTRES SÍNDROMES DE SENSIBILITZACIÓ CENTRAL.

Avui 7 de maig ens reunim a la II Jornada de la CAMFiC envers aquestes malalties sota un lema molt suggeridor: Caminant cap a l'entesa mútua. I és precisament aquest camí, de comprensió compartida i reconeixement de la complexitat d'aquestes malalties, el que volem recórrer plegats.

La CAMFiC, com organització científica més gran de Catalunya, no parla ni recomana la participació dels pacients en les activitats professionals: la CAMFiC parla amb fets, ho fa real, i ho executa. I aquest és el cas d'avui. Com a metges i metgesses de família, com a professionals de l'atenció primària, tenim el repte —i també l'oportunitat— d'acompanyar persones amb malalties invisibles, sovint estigmatitzades i escassament enteses.

La fibromiàlgia afecta aproximadament entre el 2% i el 4% de la població, majoritàriament dones. La síndrome de fatiga crònica —també coneguda com a encefalomièlitis miàlgica— té una prevalença estimada d'entre 0,2% i 0,4%, però probablement infraestimada. I si sumem altres síndromes de sensibilització central, com la sensibilitat química múltiple o l'electrohipersensibilitat, parlem de milers de persones que conviuen amb una càrrega invisible. Aquestes condicions es caracteritzen per una simptomatologia fluctuant, discapacitant, difícil de diagnosticar i sense biomarcadors clars. Això genera patiment, però també incomprensió. Moltes d'aquestes persones es veuen atrapades entre la desconfiança social, el dubte clínic i la incertesa personal.

www.camfic.cat

 informans@camfic.org

posicionament CAMFiC

Avui, en el [programa de la II Jornada dedicada a aquestes malalties](#), volem aportar una mirada més completa, més humana i més compromesa, parlant tant de disruptors endocrins i mitocondria, posant al centre la perspectiva de gènere, o escoltant la veu de les persones afectades, que parlaran del seu recorregut vital, sovint marcat per la solitud i la lluita per fer-se escoltar. L'impacte d'aquestes malalties sobre la qualitat de vida és molt intens. Moltes persones afectades pateixen exclusió del món laboral, sovint de manera precoç, amb dificultats per obtenir reconeixement de discapacitat o d'incapacitat. Segons alguns estudis, més del 70% de les persones amb fibromiàlgia han hagut de reduir o abandonar la seva feina. Això no només afecta l'economia familiar, sinó també l'autoestima i el sentit de pertinença social. Cal repensar els models de reinserció i adaptació laboral. I això només serà possible si fem una aposta col·lectiva per la comprensió, la flexibilitat i la innovació.

També és important parlar de recursos sanitaris. Aquestes malalties suposen una elevada càrrega assistencial: visites repetides, proves sovint innecessàries, derivacions múltiples. Però això no és perquè les persones afectades abusin del sistema, sinó perquè el sistema encara no sap com abordar-les amb eficàcia i empatia. Quan el coneixement esdevé incert, el risc de hipermedicalització (i de iatrogènia) i de frustració augmenta. Per això és clau avançar en models d'abordatge multidisciplinar, basats en l'evidència però també en l'experiència del pacient. I aquí, la presa de decisions compartida no és un luxe, sinó una necessitat ètica i pràctica.

Avui es un dia per proposar-se avançar cap a una atenció més comprensiva, més dialogada, i més útil. Cap a una entesa real entre professionals i persones afectades, que podria ser traslladable a altres condicions clíniques. En definitiva, una oportunitat per escoltar, aprendre i compartir perquè el que volem és construir salut des de la confiança i el respecte mutu.

Barcelona, 7 de maig de 2025
Junta Directiva de la CAMFiC

www.camfic.cat

 informans@camfic.org